

อีเลิร์นนิ่ง...มุมมองใหม่ เพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

“เทคโนโลยี” เป็นสิ่งที่ได้รับการพัฒนาต่อเนื่องและไม่หยุดยั้ง รวมถึงมีบทบาทสำคัญต่อการใช้ชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษา จึงไม่แปลกที่จะเห็นเทคโนโลยีล้ำสมัยเข้ามาเป็นส่วนหนึ่ง ในกระบวนการเรียนการสอน ที่แนวทางการศึกษาสนใจและเลือกนำมาเติมเต็มความรู้ให้กับผู้เรียนแล้วเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในปัจจุบันนั้นมีความเหมาะสมกับบริบททางการศึกษาหรือไม่ และจะทําอย่างไรให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และพร้อมที่จะใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความคุ้มค่ามากที่สุด

ดร.นครินทร์ ปิ่นปฐมรัฐ อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เปิดเผยว่า เทคโนโลยีที่หลายคนรู้จักและเคยสัมผัสมา นั่นก็คือ “E-Learning” (อีเลิร์นนิ่ง) ซึ่ง E เป็นตัวแทนของเทคโนโลยี ส่วน Learning นั้น หมายถึงการเรียน ดังนั้นคำว่า อีเลิร์นนิ่ง จึงหมายถึงการเรียนโดยใช้เทคโนโลยี เหตุผลสำคัญที่อีเลิร์นนิ่งถูกนำมาใช้ในสถาบันการศึกษาด้วยวัตถุประสงค์หลัก 2 ประการ

ประการแรก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการศึกษา เนื่องจากสามารถลดข้อจำกัดทางการเรียนในเรื่องวันเวลาสถานที่ เกิดความยืดหยุ่นทางการศึกษา เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงเนื้อหาการเรียนรู้อ สามารถเปิดอ่านบททวนซ้ำๆ ได้ตามต้องการ เพียงแค่มีคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อกับเครือข่าย อันจะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ในลักษณะที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเป็นผู้รับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง **ประการที่สอง** หากพิจารณาในเชิงเศรษฐศาสตร์ต่อมุมมองของสถาบันการศึกษาที่ใช้อีเลิร์นนิ่ง นอกจากจะเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนแล้ว ยังลดต้นทุนค่าใช้จ่ายของสถาบันการศึกษาอีกด้วย เช่น การจ้างครูอาจารย์ที่เพิ่มขึ้น การขยายตึก

“เทคโนโลยีอย่างอีเลิร์นนิ่ง จะไม่เกิดประโยชน์ใดๆ เลย หากผู้ใช้ (End User) ไม่สนใจ ไม่ใช้งาน กล่าวคือ ถ้าสถาบันการศึกษามีระบบอีเลิร์นนิ่ง แต่นักเรียนนักศึกษาไม่ได้ใช้งานหรือใช้งานอย่างเต็มที่ ประโยชน์ดังกล่าวที่ผู้เรียนเอง รวมถึงสถาบันการศึกษาที่ควรจะได้รับจากระบบก็ไม่เต็มที่ หรือเกิดประสิทธิภาพน้อย ทำให้เกิดความเสียหายในด้านการลงทุน เราจึงได้ศึกษาวิจัย

และสร้างโมเดลเพื่อช่วยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากอีเลิร์นนิ่ง ทั้งผู้บริหาร นักพัฒนาระบบ โปรแกรมเมอร์ รวมถึงครูอาจารย์ ให้เข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ว่าควรทําอย่างไรเพื่อให้นักศึกษาที่ไม่เคยใช้ หันมาใช้ระบบ และคนที่เคยใช้แล้ว ให้ใช้ต่อไป เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าในการลงทุนระบบอีเลิร์นนิ่งในสถาบันการศึกษา” ดร.นครินทร์ กล่าว

ดร.นครินทร์ กล่าวต่อว่า การสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาใช้ระบบอีเลิร์นนิ่ง

ซึ่งการลงทุน ก็คือสถาบันการศึกษาอย่างมหาวิทยาลัย และนักวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยมากจะให้ความสำคัญเพียงแค่ E ซึ่งก็คือเทคโนโลยี เพียงอย่างเดียว นักลงทุนจะมุ่งซื้อระบบที่ใหม่และทันสมัย และลงทุนในเรื่องปัจจัยพื้นฐานเพื่อการใช้งานระบบ เช่น ห้องคอมพิวเตอร์ เครือข่ายอินเทอร์เน็ตต่างๆ ส่วนนักวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์จะมุ่งพัฒนาระบบให้มีประสิทธิภาพสูงและใช้งานง่าย ซึ่งสิ่งดังกล่าวนี้มีผลต่อการตัดสินใจใช้ระบบของนักศึกษาแต่ไม่ใช่ทั้งหมด

ยังมีปัจจัยอื่นๆ ประกอบด้วย การให้ความสำคัญแค่เรื่องเทคโนโลยีอย่างเดียวคงไม่พอ เราควรให้ความสำคัญในเรื่อง Learning (การเรียน) หรือการสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มเติมด้วย โดยต้องเข้าใจว่าพวกเขาอยากเรียนอะไร มีความรู้พื้นฐานในรายวิชานั้นมากน้อยเพียงไร และมีวิธีการเรียนแบบใด

“จากผลการวิจัยเกี่ยวกับอีเลิร์นนิ่ง เรื่อง A model of E-Learning uptake and continuance in higher education institutions พบว่า นอกจากเรื่องราวเทคโนโลยี ทั้งในส่วนของการระบบที่มีประสิทธิภาพสูง ใช้งานง่าย และมีความพร้อมด้านปัจจัยพื้นฐานแล้ว เรื่องราวเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนก็มีผลเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะในส่วนเนื้อหาของเนื้อหาความรู้ (Content) เช่น เนื้อหาตรงกับสิ่งที่ผู้เรียนอยากเรียน ตรงกับความรู้อื่นๆของผู้เรียนในอดีต และมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ตรงกับวิธีการเรียน เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องการจากระบบ”

“การนำระบบอีเลิร์นนิ่งมาใช้ในวงการการศึกษานั้น มีความเหมาะสมกับการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 จากหนังสือ 21st Century Skills :

บ้านเมือง

Ban Muang
Circulation: 850,000
Ad Rate: 900

Section: First Section/การศึกษา-วัฒนธรรม

วันที่: อังคาร 20 ตุลาคม 2558

ปีที่: 14

ฉบับที่: 4346

หน้า: 13(ล่าง)

Col.Inch: 60.21

Ad Value: 54,189

PRValue (x3): 162,567

คลิป: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: อีเลิร์นนิ่ง...มุมมองใหม่ เพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

Learning for Life in Our Times ระบุลักษณะ 8 ประการของเด็กในศตวรรษที่ 21 ซึ่งข้อแรกที่สุดเด่นและเด่นที่สุดของเด็กในยุคนี้ นั่นคือ เรื่องของความเป็นอิสระที่จะเลือกในสิ่งที่ตนสนใจและเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น ดังนั้น อีเลิร์นนิ่ง คือ หนึ่งในคำตอบของการเรียนรู้สำหรับเด็กในยุคนี้ แม้หลายคนจะเจอรูปแบบอีเลิร์นนิ่งเดิมๆ ที่มีความเบื่อหน่ายมาก่อน แต่ในปัจจุบันทั้งในและต่างประเทศ มุ่งเน้นการสร้างอีเลิร์นนิ่งที่ใช้สื่อผสมมัลติมีเดีย เพื่อสร้างความน่าสนใจ สร้างการจดจำและเสริมความเข้าใจได้ดี และมีลักษณะเป็นการสื่อสารแบบสองทางมากขึ้น อย่างไรก็ตามเนื้อหาในระบบก็เป็นสิ่งสำคัญไม่น้อยไปกว่าการพัฒนาด้านเทคโนโลยี” ดร.นครินทร์ สุรูป